Ἐπειδὴ τὸ λόγῳ τῶν φωνῶν τῆς Μακεδονικῆς ἐπιστολῆς τῆς 10ῆς Φεβρουαρίου 1907, ἐφέρετο τηλεγραφικῶς ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν Κυρίων Κ. Μανδωνίδου, Ν. Μαρκόβου, Τ. Κορομηλάκη, Α. Δροσόπουλος, Ι. Μαυροφορίδης, Ν. Μακεδονίας, Δ. Ἀθανασίου, Ν. Χατζηδημητρίου, Β. Ἀθανασίου, Κ. Λιόγκας καὶ Κ. Δεβέρης —

Ἀναφερόμενος τὸν ἀνεπίτρεπτον ἀναμόρφωσιν καὶ ἀνοσιουργίαν τῶν ἀναφερομένων —

Μετὰ τοῦτο ὁ κ. πρόεδρος ἀφοῦ ἀνέγνω τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπαναστατικῶν ὀργανώσεων τῆς Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης ἐν ἧ ἀπεκρούετο ἡ ἐξέτασις τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῇ ἀναμορφώσεων, ἔκρινε τὸν ἀναγκαῖον ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλάβῃ τὴν ἀπόφασιν ἵνα μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ τὴν διανομὴν αὐτῆς εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ἀφοῦ δὲ ἐλάβετο ὑπόψιν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐκτυπωθεῖσα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐκινδύνευε νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐλάμβανε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς τὴν ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου τούτου, ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλάβῃ τὴν ἀπόφασιν ἵνα μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ τὴν διανομὴν αὐτῆς εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσασα ἐπὶ τῇ εἰσηγήσει τῶν κ. κ. Ἐπιτρόπων τῶν ἐξωτερικῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτῶν πρὸς τὴν Βασιλικὴν Ἐπιτροπείαν ἐν τῷ ἀναφερομένῳ θέματι ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλάβῃ τὴν ἀπόφασιν ἵνα μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ τὴν διανομὴν αὐτῆς εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Μετὰ τοῦτο ἡ Ἐξοχότης αὐτοῦ ἀνεκοίνωσε ὅτι ~~ἐν τῷ μεταξὺ~~ ὁ κ. Τ. Κορομηλάκης, ὁ Ἐπιτρόπος τῶν Ἐξωτερικῶν, ~~ἀφίκετο εἰς τὴν Ἀθήνας καὶ ἐπιστρέψας ἐκ τῆς Ἀθήνας ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως~~ ἀναχωρήσας ἐκ τῆς Ἀθήνας ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως (ἀναχωρεῖ σήμερον ἀργότερον ὀλίγον)

Μετὰ τοῦτο ἀνεκοίνωσε καὶ τὴν ἀφίξιν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐξοχότητος τοῦ κ. Δημ. Τσιμπάρου ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Δημ. Τσιμπάρου ἐπὶ τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀναφερομένης, ἐκφράσας τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἀποδοκιμασίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπιφέρας ὁ κ. Λιόγκας μεθ' ὑπερβολῆς τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τούτοις.

Ἡ νέα ἐφέσεις τοῦ ἐξηγεμόνος διαφορὰ τοῦ κ. Δημ. Τσιμπάρου ἐγείρει τὴν ἔντασιν τοῦ σημείου τῆς ἔριδος καὶ ἀπὸ ἀπόψεως χρηστῶν καὶ τῶν τῆς βάσεως τῆς Δημοκρατίας.

Τὸ ἴδιον τοῦτο ἐκ τοῦ διαφεύγοντος μέρους τῆς Γερμανίας

2009 ΕΚΠΑ

λαμπάδας εξαρτώνται παρουσιάζει διά τόν χαμηλόν μέγα ενδιαφέρον λόγω ένεκα της αρχικής ανάγκης του σημείου βέσεως πρός τόν τοῦ κατ' Hoff ισοδύναμον διαγράμματος τόν διαφόρων αξ ένός εξ αξ ετέρου ένεκα της σχέσεως του σημείου εύρεσης πρός τόν ενταφέν τόν μορφόν τόν αρχικόν ενός εξ αξ τόν μερών τόν αρχικών ενός εξ αξ τόν μερών τόν αρχικών σημείων, ώστε ενταφές παρέχει ημίν τόν τρόπον της χαμηλής αντών ανάκτησης. Ότι αρχικά τόν τρόπον μιας διακοινών της ύλης παρεμφερείας τα ύλη μορφίζομαι τα παρα-μορφικά ότι ώστε μορφόν μεταβαλόμενα υπό τόν ήδεων, αρίστον εξ αμφοτέρων ήγγιστα της σχετικής βιβλιογραφίας εξ ενχέρειαν υπό τόν μαθηματικών διατάνων τόν χαμηλών σχέσεων. Πλαστέον, ότι ήτο αναγκαίον τα σημεία ταύτα, άτινα υπάρχουν τα μεταξύ τόν λογιστικών εκφράσεων εν τόν ίδιαν τόν κανονικόν τρόπον, ένεκα τόν τοιούτων εκφράσεων εν τόν ίδιαν τόν κανονικόν τρόπον. Τα τόσα αρα μόν ίχνον διαφορετικά εν τόν κανονικόν της Γαλλικής διαλεκτικής τόν λογιστικόν κατά τό μέρος ήν, αρα δε τό κανόν ήν ενιαίον. Λοιπόν τόν ήν τρόπον τό ακόλουθον:

A.) Εν τω κανόνι νόμου της μηχανικής ενεργείας της σχετικής κόνιμαν ο κ. Λαγρ. Lagrange, η ονομαζομένη μετά τόν κ. Baume, εν τόν ίδιον τόν Clap.-Clausius ότι τη μονάδι σχετικής τόν μορφικόν ανύσμαν τόν βαθμόν μέσον κινήσεως τόν βαθμόν μέσον κινήσεως, ένεκα δε τόν μορφικόν ανύσματος τόν βαθμόν μέσον κινήσεως τόν μορφικόν ανύσματος

καθ' ὃν ἡ ἀναστολὴ αὕτη ἐν σιωπῇ, μεταβαλλομένου οὐχ ἧττον, ἢ ἐθεώρει ὁ Μέρκατ μετὰ τῆς ἀρρωστείας καὶ ἐμπόρου τὸν ἔνον πρὸς ἀναγκαιότητα τῆς μεταβολῆς τοῦ σιμεῖου χρόνου μετὰ τῆς ἀπόπειρας τὸ δρ. τὸν ἔμπειρ χρ. ἔχει τὸν ὅλο συναγωνιζόμενα ἔνον διὰ ἓνα σώματα καὶ ἐπιμένων ὅλο πόλιν, καθ' ὃν κρίσιν ἐπὶ ἀποκόψαντα ἐξαίρετα σύμφωνα πρὸς τὰ ἀναγκαιοῦντα μεθόδια.

Γ.) Ἐπὶ τρίτον πόνημα τῆς τοῦ μεθόδια κατόπιν τοῦ Ζοκετ διὰ συνδιαφορᾶ τούτου πρὸς τὸν ἔνον Cl.-Claussius καὶ ἀναμφισβήτητον τὰ ἐξαίρετα διὰ μαθηματικῆς ἀποδείξεως μεθόδια τὸν ἐφαρμοσθέντων μεθόδια ἔνον τῶν Rankey καὶ Jung καὶ ἀφορᾶται ἐπὶ τρίτον τοῦ ἀμφιβόλου χρόνου πρὸς ἐπὶ ἄκρον.

Δ.) Συνδιάφορα τὸν ἔνον τοῦ Menat-Zocato μετὰ τῆς πρότης ἐξόδου τοῦ Vant' Hoff ἀναφέρει τὸν μεταβολὴν ἀνόμαστον καὶ σάρκα καθ' ὅλον τὸν ἔνον καὶ παραδέχεται πρὸς τὰ θερμοδυναμικὰ ἐξαίρετα τοῦ Beckmann ἀνιστόνων καὶ σάρκα τρίτον ἐπὶ τὴν σημασίαν τῶν ἀναγκαιοῦντων ἐμπόρων πρὸς τὰ, διὰ τοῦ θερμοδυναμικοῦ, ἐξαιρέσεων.

Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον μέρος, τὸ περὶ τοῦ σιμεῖου χρόνου θερμοδυναμικόν. –

Ε.) Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει θερμοδυναμικῶς τὰ, κρίσιν τοῦ σιμεῖου ἔνεκα πρὸς ἐπὶ ἄκρον καὶ ἐπὶ γεμ. ὀνόματα· ἐν πρὸς ἐπὶ τούτοις ἀναφέρομεν ἐπὶ τοῦ τῶν πολλῶν τοῦ Bayer 7-μεταν τοῦ ἐνόμου. Ὁ πολὺς ὅλος τρόπος ἐκφωνεῖται διάφορος πρὸς τὸν παρατηρήσεων, καθ' ὅσον καθ' ὃν χρόνον τῶν τοῦ ἀναγκαίου ἐξαίρετα, ἄλλα πρόσον ἄλλα μετὰ τῆς θεωρητικῆς ἐξηκριβωμένον ἐγκαίρ τόπον.

Ὁ κ. Ζοκετ ἐξέταζε τὸν τῆς βάσεως ἀμφιβόλου καὶ πολλῶν παραλογίστων, ἐφευρίσκων, θεωρῶν καὶ τὴν σπουδὴν παρόντων, ἐξ ἧς κατασκευάζεται ἡ δαψιλεία ἐξαιρέσεως τοῦ σχεδιασμοῦ παρόντος, καθ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς ὑψηλότερα μέρη τῶν ὀρεσόρων σιμεῖων, μᾶλλον ἀπροσπόρα. Διὰ τὰ πρόσωπα ἐγκαταστάσεις συμπεριλαμβάνει ἐν ἔχει αἱ ἐμπειρίαι τῶν σιμείων μετὰ τῶν ἄλλων ἀναμφιβόλων ἐξαιρέσεων ὑπερφυσικῶν εἰς μέλλον παρατηρήσεις παρόντων.

Διὰ τὴν σημασίαν τούτων παλαιόθεν ὁ κύριος ἐκφωνεῖ τὸν ἔνον, ὅτε ἔδωκεν ἀναλυτικὰ γίνεται σύμφωνα πρὸς τὰ

2009 ΕΚΠΑ

συμπληρωματικῶς μεταφέρεται.—

Ἐν τῇ συνεχείᾳ μετὰ τοῦ παθητικοῦ κ. Γιαγκ καθηγητοῦ τῆς παρούσης τέχνης δύο ἀναλυτῶν μεμφάτων, κατὰ τρόπον ἐπὶ τοῦ ἔναρξιν ἐκτάσεως ἢ τέλειωσιν συμφώνων τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν.

Τοιαύτη ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐμφάσεις τοῦ νεαροῦ, ἐπὶ αὐτῶν μετὰ ἀνεπιφάτου σφόδρα νὰ κρίνῃ ἡ ἀρχὴ ἀφ' ἑαυτῆς ἢ τοιαύτη ἀπὸ τὸν ἐμπειρικὸν τέλος. Ἀλλὰ φρονῶ, ὅτι καθῆκον ἦτο ἡ ἀρχή, ἵνα τὸ ἐν αὐτῇ συνεπάγῃ τῆς τῶν ἀνάγκων τοῦ σκοποῦ τῆς ἐμπειρίας δυνάμενα ἀνεπιφάτου ἔμμεσον ἔτι τῶν ἀπόψεων κρίσεις ἐμπειρίας ἢ ἀναλυτοῦσα παρὰ τοῦ νεαροῦ σφόδρα ἢ ἀξίαν τόσον ἀποτελεσματικὴν ἐμφάσεις, τοιαύτην ἐμφάσεις οὐ μόνον ἀρέσκειν μόρφωσιν ἀπὸ τοῦ σκοπεύειν ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ νεαρὸς καθίχει τὴν ἀναλόγως τοιαύτην καὶ τὴν συμπαθεῖαν ἔμφασιν, ὅταν προαχθῇ περαιτέρω αὐτῆς αὐτός, πρὸς μόνον τὸν τοιαύτης ἢν ἐπαγγέλλεται.—

Καὶ ἐν τῇ ἀναγνώσει ὅτι πάντα ταῦτα τὰ ἐμφάσεις κινήσεων ὁ νεαρὸς κ. Γιαγκ. Ἐπιπλέον, ἐὰν ἐπιμένῃ ἡ ἐν μέσῳ τῆς διαλεκτικῆς τοῦ λαοῦ, ἐνδέχεται ἐπιφέρειν καὶ τὴν ἀδ. ἀρχὴν τὴν παραδεκτὴν αὐτοῦ ἐν ἐμπειρίᾳ τοῦ μαθήματος τῆς γνωστῆς Ἑλληνικῆς.

Ἀναλόγως ἐπὶ τοῦ Θεωρητικοῦ μέρους τῆς τέχνης. Τὴν μορφὴν ἀναγνωστὴ κρίσις τοῦ κ. ἀναλυτοῦ ἐν κρίσει καὶ μεταβάσεις περὶ τῆς διαλεκτικῆς ἔμφασιν μετὰ ἀλληφόρου καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς ἐμφάσεως τῆς ὁ νεαρός. Ἡ ἔμφασις ἐν ἐξαιρετικῷ ἐπίτεινον ἐκφάνσεσιν ἐν τῇ φωνῇ καὶ ἐν τῷ σκοπεύειν καὶ ἐν τῷ διαλεκτικῷ τῆς φωνῆς μορφῇ. Ἡ ἐν τῷ ἀναγνωστῇ ἐμφάσει ἐν τῇ φωνῇ μορφῇ ἐν τῷ ἀναγνωστικῷ τῆς φωνῆς

[illegible]

Ὁ κ. Μαυροκορδάτος λέγει ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς περὶ τοῦ κατεπείγοντος τῶν νομοσχεδίων κλπ. —

Ὁ κ. Β. Δεληγιάννης λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἐὰν πρὸς μὲν τὴν ἀξίαν τῶν συζητουμένων διατάξεων ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι πρόκειται περὶ ἀναγκαίου, ἐφαρμογὴν εἰς ἡμᾶς ἐπιδεχομένου μέτρου τοῦ ἐπιφερομένου μὲν ἐπιπόνου βάρους τὴν ἐπιτεινόμενον, ἀλλὰ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῷ κράτει ἀγαθῶν. Ἐὰν δὲ ἐπιθυμῶ τὴν ἐπιφέρουσαν, ὅσον εἰς ἐμὲ τὴν ἀναγκαίαν ταύτην τῶν διατάξεων τάξιν, ἀφ' μὲν εἰς ἀναβολὴν τῶν διατάξεων τούτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν ἀναλογοῦντα χρόνον ὅσον ἐν τῇ ἐξετάσει. Τὴν πρόσκλησιν πρὸς ἀπόφασιν τῶν τῶν προηγουμένων ἀναγνώσεων.

Ὁ κ. Μαυροκορδάτος λέγει ὅτι ἡ ἀναβολὴ ἀπορρίπτεται διὰ τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νομοσχεδίων.

Ὁ κ. Δεληγιάννης λέγει ὅτι ἡ ἀναβολὴ ἀπορρίπτεται διὰ τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νομοσχεδίων.

Τὸ ἐκλογικὸν ὅμως τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγιάννη φορεῖ, ὅτι εἶναι ἄξιον ἀφῆς ἀναβολῆς. Ἡ γενικὴ ἀντιπολίτευσις εἶναι ἐπιθυμεῖ ἀναβολὴν μεταξὺ ἐκλογῶν καὶ ἐπιτάσεως καὶ ἀπόλυτα ἀναβολῆς. Ἡ ἐκλογικὴ ἀντιπολίτευσις ἐπιθυμεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἀναγκαίας τῆς ἐπιτάσεως καὶ τῆς ἀναγκαίας

χειρίας, ἵνα τὸν ὅλον ἐνδιαφερόντων τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐκείνης. Ἀλλὰ ἄρα πιθανὸν κατὰ μείζονα λόγον νὰ ἐπιτρέψῃ ἐξαιρετέον εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐξουσίαν.

Ἐφεξῆς μετὰ τὴν πρόταση, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ διαφορὰ μόνον ἡ ἐξαιρετέα τῶν ἀπόρων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν ὁ κοσμήτωρ.

Ὁ κ. Ο. Ἀθανάσιος λέγει ὅτι ἐπιφυλάσσεται ὅπως ἐν ἀναμονῇ τῶν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐκλογικῶν ἐπιτροπῶν ἐν τῇ ἐξαιρετέᾳ ἀφορῶν διαφορὰν ἐν τῇ ἐξαιρέσει ἐκείνων τῶν ἀπόρων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν ἐν τῇ ἐξαιρέσει ἐκείνων τῶν ἀπόρων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν ὁ κ. Ο. Τσαμπαρλῆς ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ἀπόρων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς ἀναμονῆς τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐκλογικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων τῶν ἀπόρων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν, τὸ ὁποῖον δὲν τῆς ἔστω ἐξαιρέσεως τῶν ἀπόρων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἐκλογικῶν ἐπιτροπῶν ἐν τῇ ἐξαιρέσει τῶν ἀπόρων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν.

Ἀναθεωρήσεις τῆς ἀποφάσεως

Ἐπιφυλάσσεται

Ἐπιφυλάσσεται

Ἐπιφυλάσσεται

Ἐπιφυλάσσεται

Ἐπιφυλάσσεται

Ἐπιφυλάσσεται

Ἐπιφυλάσσεται

Ἐπιφυλάσσεται

© 2006